

Arrest

nr. 159 744 van 12 januari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13septies en 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient bij aangetekend schrijven van 12 september 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 2 oktober 2013 – na een eerdere beslissing op 20 september 2012 die werd vernietigd en een eerdere beslissing op 22 februari 2013 die na schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingetrokken – de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 12 september 2012 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt verzoeker op 3 oktober 2013 ter kennis gebracht en betreft de eerste bestreden beslissing.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 3 oktober 2013 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen worden verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht en betreffende de tweede en derde bestreden beslissing.

1.4. Bij arrest met nummer 111 401 van 7 oktober 2013 beveelt de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het aan de verzoekende partij toe daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

2.3. Bij schrijven gedateerd op 2 december 2015 deelt verweerder de Raad mee dat verzoeker door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij beslissing van 6 maart 2015 werd erkend als vluchteling en hij intussen in het bezit is gesteld van de elektronische B-kaart geldig tot 2 juni 2020. Ter terechtzitting hierop gewezen bevestigt verzoeker dat hij thans in het Rijk verblijft als erkend vluchteling.

De Raad stelt aldus vast dat verzoeker thans, overeenkomstig artikel 49, § 1 van de Vreemdelingenwet, is toegelaten tot een onbeperkt verblijf in België op grond van zijn hoedanigheid van vluchteling. Er blijkt niet dat een eventuele verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet – die overeenkomstig artikel 13 van deze wet in beginsel slechts wordt verleend voor een beperkte tijd – kan leiden tot een gunstiger of ruimer verblijfsrecht. Daarnaast dringt de vaststelling zich ook op dat gelet op het onbeperkte verblijfsrecht dat verzoeker thans geniet in België dient te worden aangenomen dat het voorheen aan verzoeker ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten impliciet doch zeker werd opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een verblijfsrecht (cf. RvS 28 augustus 2008, nr.

185.895; RvS 30 september 2009, nr. 196.530; RvS 16 december 2014, nr. 229.575). De opheffing van dit bevel om het grondgebied te verlaten impliceert ook de opheffing van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, dat het accessorium is van het bevel om het grondgebied te verlaten (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575). Ter terechtzitting geven de partijen aan hiermee akkoord te kunnen gaan en brengen zij geen andersluidende argumenten naar voor.

Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoeker nog heeft bij huidig beroep, gelet op zijn erkenning als vluchteling en de toelating tot een onbeperkt verblijf op deze grond die hij thans geniet, duidt verzoeker niet welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen nog kan sorteren en toont hij niet aan dat hij nog een belang heeft bij de nietigverklaring van deze beslissingen (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De bij arrest met nummer 111 401 van 7 oktober 2013 bevolen schorsing wordt opgeheven.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS